

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010032
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8420010032.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudca JUDr. Lucia Bašistová v trestnej veci obžalovaných R. Z. R. F.. pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. novembra 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaní

1/ R. Z., nar. XX. X. XXXX v M., trvale bytom M. X. XXX,
okres M.,
2/ U. Z., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom M. X. XXX, okres M.,

uznávajú sa za vinných, že

obžalovaná R. Z. ako konateľka podnikateľského subjektu vystupujúceho pod názvom R. Z., so sídlom M. X. Č.. XXX, okres M., C.: XX XXX XXX a obžalovaný U. Z. ako osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť v mene podnikateľského subjektu R. Z. so sídlom M.D. X. Č.. XXX, okres M. na základe splnomocnenia R. Z., obaja ako zodpovedné osoby vyššie uvádzaného podnikateľského subjektu, s prihláseným a vedeným jedným zamestnancom, v období od mesiaca január 2016 až do mesiaca jún 2016, úmyselne reálne zadržali a neodviedli určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočka Poprad, so sídlom ul. 1. mája 4053/24, Poprad, poistné na sociálne poistenie, ktoré zrazili podľa zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení účinného do 1.1.2004, v znení neskorších predpisov, z príjmov svojho zamestnanca, pričom neodviedli poistné za obdobie mesiaca január 2016, splatné ku 10.2.2016 vo výške 122,20 €, poistné za obdobie mesiaca február 2016, splatné ku 10.3.2016 vo výške 122,20 €, poistné za obdobie mesiaca marec 2016, splatné ku 10. 4. 2016 vo výške 75,20 €, poistné za obdobie mesiaca apríl 2016, splatné ku 10.5.2016 vo výške 75,20 €, poistné za obdobie mesiaca jún 2016, splatné ku 10. 7. 2016 vo výške 75,20 € a poistné za obdobie mesiaca júl 2016, splatné ku 10.8.2016 vo výške 75,20 €, pričom z finančných prostriedkov získaných z podnikateľskej činnosti za jednotlivé mesiace U. Z. vyčlenil časť svojej manželke R. Z. na vedenie domácnosti a zostatok finančných prostriedkov minul pre vlastnú potrebu na alkohol a automaty, čím takto spôsobil pre Sociálnu poisťovňu Poprad škodu neodvedením poistného v celkovej sume najmenej 620,40 €,

t e d a

v malom rozsahu zadržali a neodviedli príjemcovi splatné poistenie na sociálne poistenie, ktoré zrazili podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech,

č í m s p á c h a l i

prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaná R. Z.

Podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a / Trestného zákona s použitím § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanej výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanej trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť v trvaní 3 (troch) rokov.

Obžalovaný U. Z.

Podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l / Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a / Trestného zákona s použitím § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť v trvaní 3 (troch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal dňa 15.01.2020 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na obvinenú R. Z. a obvineného U. Z. pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný U. Z. v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktoré sa mu kladú za vinu. Na to súd postupoval podľa § 333 odsek 3 písmeno c, d, f, g, h/ Trestného poriadku, kde obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“ .

V zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku, súd zistil stanovisko prokurátora, ktorý súhlasil s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného U. Z..

Následne súd uznesením rozhodol, že toto vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykoná iba dôkazy súvisiace s rozhodnutím o treste.

Obžalovaná R. Z. sa na hlavné pojednávania napriek riadne a včas doručenému predvolaniu nedostavila, svoju neúčasť súdu riadne ospravedlnila. Keďže obžalovaná mala možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, obžaloba Okresného prokurátora jej bola riadne doručená a zároveň bola súdom na hlavné pojednávanie riadne a včas predvolaná, pričom na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti bola upozornená (v predvolaní na hlavné pojednávanie) a súd mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovanej (§ 252 odsek 2 Trestného poriadku), súd vykonal hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti a výpovede obžalovanej postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal. Vo výpovedi z prípravného konania zo dňa 18.12.2019, po vznesení obvinenia, obžalovaná využila svoje zákonné právo a odmietla vypovedať.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedka P. F., ktorý vo výpovedi na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania a ku skutku uviedol, že v roku 2016 prerábala rodinný dom, kde potreboval nejakých chlapov na prerábku, opýtal sa chlapov v dedine, či mu nechcú prísť robiť na dom, povedali mu, že oni už pracujú a dali mu číslo na p. Z., ozval sa mu a on mu poslal chlapov, ktorý mu prerábali dom, p. Z. všetko zaplatil cez faktúru. Keď zisťoval od p. Z., prečo je firma na jeho ženu povedal mu, že je to v poriadku.

Súd so súhlasom prokurátora a obžalovaného postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítal výpovede svedkyne poškodenej U. F., svedkov U. U. a X. I.. Súd zároveň vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi v rozsahu uvedenom v zápisnici o hlavnom pojednávaní.

Svedkyňa poškodená U. F., zamestnankyňa Sociálnej poisťovne, a. s., pobočka Poprad vo výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že podnikateľský subjekt R. Z., so sídlom M. X. XXX, C.: XX XXX XXX, preukázateľne na základe účtovných dokladov ako odvádzateľ poistného neodviedol od mesiaca január 2016 do mesiaca júl 2016 poistné v celkovej výške 620,40 eur za svojho jedného zamestnanca, ktorý u neho v danom období pracoval. Týmto konaním z jeho strany nedošlo k splneniu odvodových povinností voči Sociálnej poisťovni, ktoré mu vyplývajú z § 141 odsek 2 zákona 461/2003 Z. z., kde podľa uvedeného je zamestnávateľ povinný vykonať zrážku z poistného na nemocenské poistenie, na dôchodkové poistenie a poistného na poistenie v nezamestnanosti, ktoré je povinný platiť za zamestnanca a tieto za zamestnanca odvádza zamestnávateľ. Podnikateľský subjekt R. Z. na základe mesačných výkazov poistného predkladaných zamestnávateľom v rozhodnom období Sociálnej poisťovni vykonal zrážky poistného u každého zamestnanca, avšak tieto zrážky v celkovej výške 620,40 eur do Sociálnej poisťovne neodviedol.

Svedok U. U. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že pozná podnikateľský subjekt R. Z.. U. Z. od 01.01.2016 do 30.06.2016 pracoval preňho v K., vykonával pomocné práce v lese, čistil haluzinu. Peniaze mu vyplácal v hotovosti, na ruku, v dňoch, v ktorých boli vyhotovené pokladničné doklady. K výsluchu priložil zmluvu o dodávke prác, faktúry a k tomu prislúchajúce príjmové a výdavkové pokladničné doklady.

Svedok X. I. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že v minulosti viedol účtovníctvo podnikateľskému subjektu R. Z.. Všetko za tento subjekt riešil U. Z., R. Z. ani nevidel. Podnikateľský subjekt mal jedného zamestnanca U. Z.. Niekedy v mesiaci september alebo október 2019 prišiel U. Z. a zobral si všetko účtovníctvo súvisiace s podnikateľským subjektom R. Z., pretože už skončili s podnikaním a potreboval papiere pre políciu. Kópie účtovníctva nemal, nevedel sa vyjadriť k príjmom a výdavkom.

Obžalovaný U. Z. sa ku spáchaniu skutku priznal, vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že pracoval u svojej manželky obžalovanej R. Z., ktorá podnikala pod obchodným menom R. Z., C.: XX XXX XXX. Bol jej jediným zamestnancom a bol splnomocnený na všetky úkony. Uzatváral dohody, preberal peniaze a odvádzal povinné platby štátu. Manželka sa o nič nestarala. V roku 2016 robil viacero robôt pre pána F., pána U. a iných ľudí. Je si vedomý, že mal odvádzать odvody do Sociálnej poisťovne, ale neurobil tak, pretože všetky peniaze, ktoré zarobil, prehral na automatoch a minul na alkohol. V súlade s výpoveďou obžalovaného vyznela aj výpoveď svedka U. F., ktorá uviedla, že spoločnosť R. Z., C.: XX XXX XXX v danom období neplnila svoje odvodové povinnosti voči Sociálnej poisťovni. V súlade s jej výpoveďou vyzneli aj listinné dôkazy: rozpis nezaplateného poistného na sociálne poistenie za zamestnanca za obdobie od januára 2016 do októbra 2016 vo výške 766,57 eur.

Zo zabezpečených listinných dôkazov, a to z účtovných dokladov, vyplýva, že podnikateľský subjekt k 05.02.2016 disponoval finančnými prostriedkami vo výške 866,40 eur, k 07.03.2016 jej bolo uhradených 769,50 eur, k 11.03.2016 suma 2 250,- eur, k 04.04.2016 suma 826,50 eur, k 01.05.2016 suma 2 124,- eur, k 05.05.2016 suma 923,40 eur, k 13.06.2016 suma 706,80 eur, k 08.07.2016 suma 866,40 eur, k 29.07.2016 suma 3 000,- eur, k 01.08.2016 suma 1 752,- eur. Za mesiac september a október 2016 nie je preukázaná žiadna podnikateľská činnosť, teda žiadne príjmy.

Podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona sa trestného činu neodvedenia dane a poistného dopustí ten, kto v malom rozsahu zadrží a neodvedie určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne

poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zraží alebo vyberie podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, potrestá sa odňatím slobody na jeden až päť rokov.

Pokiaľ ide o otázku trestnej zodpovednosti, trestne zodpovednou osobou za žalovaný trestný čin môže byť len fyzická osoba. Konateľ má pri výkone svojej funkcie zverené nielen oprávnenia, ale aj povinnosti, medzi ktoré bezpochyby patrí aj povinnosť vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti. Neobstojí tak v tomto smere tvrdenie obžalovaného, že obžalovaná ako konateľka fakticky spoločnosť neriadila, a teda nemala vedomosť o vedení účtovníctva a finančné a ekonomické záležitosti mal na starosti. Obžalovaná vedela, že svojím konaním, resp. nečinnosťou môže ohroziť právo veriteľa - príjemcu poistného na uspokojenie pohľadávky.

Objektom tejto skutkovej podstaty trestného činu je záujem štátu na zákonom a riadnom odvádzaní daní a poistného. Ide v podstate o určitý druh sprenevery, keď prostriedky, ktoré má určitá osoba vo svojej dispozícii, nepoužije tak, ako to predpokladá zákon (neodvedie ich do zákonom definovaného rozpočtu resp. fondu), ale s nimi naďalej disponuje. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatela, ktorý v malom rozsahu zadrží a neodvedie určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zraží alebo vyberie podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech.

Trestnú zodpovednosť za trestný čin neodvedenia dane a poistného možno voči zodpovednej osobe vyvodzovať len vtedy, ak zamestnávateľ svojim zamestnancom z hrubej mzdy skutočne zrazil príslušné čiastky poistného a neodviedol ich, t. j. ak mal dostatok peňazí na výplatu hrubých miezd a čiastky zrazené zamestnancom použil na iný účel, alebo si ich ponechal na účte v banke alebo v hotovosti v pokladni. Aj vo vzťahu k trestnému činu nezaplatenia dane a poistného platí, že trestná zodpovednosť môže vzniknúť zodpovednej osobe len za predpokladu, že osoba, v mene ktorej koná, v čase splatnosti dane, alebo poistného reálne disponuje s takým objemom finančných prostriedkov, z ktorých môže svoju platobnú povinnosť splniť. Pri trestnosti konania spočívajúceho v neodvedení dane a poistného a nezaplatení dane a poistného je podmienená zistením, že zodpovedná osoba mala k dispozícii potrebné finančné prostriedky, t. j. že príslušné čiastky zo mzdy svojich zamestnancov z ich hrubých miezd skutočne zrazila a v rozpore so zákonom ich nedoviedla oprávneným príjemcom, ale ich použila k inému účelu. Samotná skutočnosť, že právny subjekt je dlžníkom Sociálnej poisťovne, nie je trestným činom. Podnikateľský subjekt spoločnosť R. Z. nebola v rozhodnom období od januára 2016 do júna 2016 v strate. Mesačné výdavky podľa výsluchu obžalovaného neboli žiadne. Na základe uvedeného, vzhľadom na výšku príjmov a výdavkov, počet zamestnancov, je možné konštatovať, že obžalovaní, ako osoby konajúce za subjekt, a teda za odvedenie odvodov, mali k dispozícii dostatok finančných prostriedkov, na to aby uhradili odvody a preddavky. Teda podnikateľský subjekt bol v žalovanom období v dobrej finančnej situácii, nemal dlhy. Z vykonaného dokazovania mal súd bez pochybností za preukázané, že skutok uvedený v skutkovej vete výroku o vine sa stal a spáchali ho obžalovaní. Zo spáchania skutku ich jednoznačne usvedčujú okrem výpovede obžalovaného aj výpovede vypočutých svedkov, ale aj listinné dôkazy založené v spise. Nebolo sporné medzi stranami a vykonaným dokazovaním, predovšetkým výsluchom obžalovaného, že spoločnosť mala v žalovanom období zamestnanca, ktorému bola povinná zraziť zo mzdy okrem iného poistné a odviesť ho Sociálnej poisťovni. Obžalovaný ani nespochyboval, že Sociálnej poisťovni spoločnosť neodviedla splatné poistné na nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie a poistenie v nezamestnanosti za zamestnancov za obdobie januára 2010 až do júla 2010, čím podnikateľskému subjektu vznikol dlh v celkovej výške 620,40 eur.

Podnikateľ ako fyzická osoba (živnostník) koná osobne alebo v zastúpení inou osobou na základe splnomocnenia. Podľa ustanovenia § 13 odsek 3 Obchodného zákonníka je podnikateľ v zásade zaviazaný z konania osôb, vykonávajúcich pôsobnosť štatutárneho orgánu, aj keď svojím konaním prekročili rozsah predmetu podnikania. Podnikateľa však nezaväzuje konanie, ak štatutárny orgán prekročil svoju pôsobnosť, ktorú mu zveruje zákon. Vo všeobecnosti platí, že kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza.

Z výpisu zo Živnostenského registra je zrejmé, že obžalovaná mala oprávnenie na výkon podnikateľskej činnosti ako samostatne zárobkovo činné osoby podnikajúcej pod obchodným menom R. Z., s

miestom podnikania M. X., C.: XX XXX XXX. Z výpisu z živnostenského registra preukázateľne vyplýva, že v žalovanom období bola obžalovaná jediným konateľom spoločnosti a obžalovaný bol na základe splnomocnenia zo dňa 04.08.2015 splnomocnený na vykonávanie prác, preberanie zmlúv, k fakturovaniu a k preberaniu finančných prostriedkov a k vybavovaniu záležitostí na daňovom úrade, sociálnej poisťovni a zdravotnej poisťovni a bol jediným zamestnancom. Z výpovede obžalovaného, jednoznačne vyplynulo, že to bol obžalovaný, ktorý rozhodoval o tom, ako bude nakladané s finančnými prostriedkami spoločnosti. Daná skutočnosť nevyklučuje trestnú zodpovednosť obžalovanej týkajúcu sa neodvádzania poistného. Obžalovaná ako konateľka mala vedomosť o tom, že plnenie odvodových povinností je prvoradá, avšak použila finančné prostriedky na zabezpečenie chodu domácnosti. Nepochybne jednou z elementárnych povinností obžalovaných bolo platenie odvodov do Sociálnej poisťovne, o ktorej povinnosti ako konateľka a ako zástupca mali vedomosť, keďže mali prístup k finančným prostriedkom spoločnosti. Samotná spoločnosť pritom deklarovala plnenie odvodovej povinnosti tým, že pravidelne v mesačných intervaloch predkladala Sociálnej poisťovni mesačné výkazy s vypočítanou výškou poistného, ktoré listiny boli na pojednávaní riadne oboznámené. Konanie obžalovaných možno definovať ako nezodpovedné vo vzťahu k výkonu podnikateľskej činnosti. Z výpovede obžalovaného vyplynulo, že podnikateľský subjekt mal dostatok peňažných prostriedkov na úhradu a odvedenie poistného do Sociálnej poisťovne v rozhodnom období. Vykonané dôkazy vrátane výpovede obžalovaného dokazujú, že spoločnosť finančnými prostriedkami disponovala, keď aj z výpovede obžalovaného vyplýva, že podnikateľský subjekt vykonával viaceré práce a nemal žiadne výdavky, nemal prenajatú žiadnu kanceláriu, nekupoval žiadne zariadenia, stroje a materiály.

Trestný čin neodvedenia dane a poistného, z hľadiska naplnenia subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, a tak z hľadiska formy zavinenia, si vyžaduje úmyselné konanie páchatel'a podľa § 15 Trestného zákona. Trestný čin podľa § 277 Trestného zákona si vyžaduje navyše aj motív (v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech) ako súčasť subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu. V posudzovanom prípade bol skutok, za ktorý boli obžalovaní uznaní za vinných, vymedzený tak, že obaja ako zodpovedné osoby podnikateľského subjektu R. Z., s prihláseným a vedeným jedným zamestnancom, v období od mesiaca január 2016 až do mesiaca jún 2016, úmyselne reálne zadržali a neodviedli určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočka Poprad, so sídlom ul. 1. mája 4053/24, Poprad, poistné na sociálne poistenie, ktoré zrazili podľa zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení účinného do 1.1.2004, v znení neskorších predpisov, z príjmov svojho zamestnanca, pričom neodviedli poistné za obdobie mesiaca január 2016, splatné ku 10.2.2016 vo výške 122,20 €, poistné za obdobie mesiaca február 2016, splatné ku 10.3.2016 vo výške 122,20 €, poistné za obdobie mesiaca marec 2016, splatné ku 10.4.2016 vo výške 75,20 €, poistné za obdobie mesiaca apríl 2016, splatné ku 10.5.2016 vo výške 75,20 €, poistné za obdobie mesiaca jún 2016, splatné ku 10.7.2016 vo výške 75,20 € a poistné za obdobie mesiaca júl 2016, splatné ku 10.8.2016 vo výške 75,20 €, pričom z finančných prostriedkov získaných z podnikateľskej činnosti za jednotlivé mesiace U. Z. vyčlenil časť svojej manželke R. Z. na vedenie domácnosti a zostatok finančných prostriedkov minul pre vlastnú potrebu na alkohol a automaty, čím takto spôsobil pre Sociálnu poisťovňu Poprad škodu neodvedením poistného v celkovej sume najmenej 620,40 €. Takto naformulovaný skutok je konštatáciou daného stavu, ktorý je trestný. Z vyššie uvedenej formulácie je zrejmé, že obžalovaní konali úmyselne a aký mali motív. V skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie je vyjadrená subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu, a to „... splatné poistné ... neodviedli hoci spoločnosť mala ku dňu splátok dostatok disponibilných prostriedkov, keďže U. Z.Š. vyčlenil časť svojej manželke R. Z. na vedenie domácnosti a zostatok finančných prostriedkov minul pre vlastnú potrebu na alkohol a automaty“. Čo sa týka poistného, ide o poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré platí a odvádza zamestnávateľ. Podľa konštantnej judikatúry sa tento trestný čin môže páchať dopustiť iba v prípade, že zrazil príslušné čiastky z hrubej mzdy zamestnanca a tieto neodviedol príslušnému príjemcovi napriek tomu, že mal dostatok prostriedkov na ich úhradu.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám. Spolupáchatel'stvo predpokladá spáchanie trestného činu spoločným konaním a úmysel k tomu smerujúci. O spoločné konanie pôjde vtedy, ak každý zo spolupáchatel'ov naplnil svojím konaním všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, alebo ak každý zo spolupáchatel'ov svojím konaním uskutočnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorá je potom naplnená len súhrnom týchto

konaní. Vždy však spolupáchateľstvo ako spoločné konanie dvoch alebo viacerých osôb musí napĺňať znaky konania popísaného v príslušnej skutkovej podstate daného trestného činu. K naplneniu pojmu spolupáchateľstvo nie je potrebné, aby sa všetci spolupáchatelia zúčastnili na trestnej činnosti rovnakou mierou. Stačí aj čiastočné prispenie, hoci aj v podriadenej úlohe, keď je vedené rovnakým úmyslom ako činnosť ostatných páchatel'ov, a je tak objektívne aj subjektívne zložkou deja, ktorý vo svojom celku tvorí trestné konanie.

Pri hodnotení dôkazov významných pre rozhodnutie o vine obžalovanej súd postupoval podľa § 2 ods. 12 Trestného zákona, teda hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne. Vykonaným dokazovaním mal súd nepochybne preukázať, že obžalovaná svojím konaním naplnila skutkovú podstatu trestného činu kvalifikovaného ako prečin neodvedenia dane a poistenia podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona, teda že spáchala skutok tak, ako je to uvedené v rozsudku.

Z miesta bydliska boli obžalovaní hodnotení všeobecne. Menovaní neboli riešení pre verejný priestupok. Obžalovaná nemá v evidencii priestupkov záznam a obžalovaný spáchal jeden priestupok na úseku dopravy. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaná bola štyrikrát súdne trestaná, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T 48/2016 zo dňa 07.06.2017, právoplatný dňa 27.06.2017, kedy bola uznaná vinnou z prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 36 mesiacov, t. j. do 27.06.2020. Dňa 10.09.2020 sa osvedčila. Obžalovaný bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T 80/2013 zo dňa 30.05.2013, právoplatný dňa 18.06.2013, kedy bol uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 4 mesiace, t. j. do 18.10.2014.

Súd potom zväzil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osoby páchatel'a, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Súd sa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zaoberal aj existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovanej nebola zistená ani poľahčujúca ani priťažujúca okolnosť. Vzhľadom na popisované okolnosti nebolo potrebné upravovať hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby. Pri aplikácii ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona po zohľadnení všetkých kritérií významných pre určenie trestu, vzhľadom na osobu páchatel'ky, súd mal za to, že v danom prípade postačí na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, výkon ktorého jej v zmysle § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. U obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť, a to priznanie sa k spáchanému skutku (§ 36 písmen l/ Trestného zákona), bez zistenia priťažujúcej okolnosti. Vzhľadom k tomu súd pri výmere trestu u obžalovaného postupoval v zmysle § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby, kedy po znížení jej hornej hranice o jednu tretinu bolo možné uložiť trest odňatia slobody od 1 rok a do 3 rokov a 8 mesiacov. Súd mal za to, že v danom prípade postačí na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, výkon ktorého mu v zmysle § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. K uloženému trestu zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť súd uvádza, že jeho účelom bolo zabrániť obžalovaným, aby po dobu výkonu trestu vykonávali činnosť, pri ktorej sa dopustili skutku v tejto trestnej veci. v malom rozsahu zadržali a neodviedli príjemcovi splatné poistenie na sociálne poistenie, ktoré zrazili podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.